

ชาวฟิลิปปินส์กว่า 13.4 ล้านครัวเรือน รู้สึกตัวเองยากจน

กลุ่มวิจัย OCTA ได้เผยแพร่ผลการสำรวจเกี่ยวกับความยากจนของครัวเรือนชาวฟิลิปปินส์ จัดทำขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 หรือ ระหว่างวันที่ 22 – 26 กรกฎาคม 2566 โดยได้ทำการสำรวจชาวฟิลิปปินส์ จำนวน 1,200 ราย พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

- ร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสำรวจหรือเทียบเท่ากับครอบครัวชาวฟิลิปปินส์ จำนวน 13.4 ล้านครอบครัวระบุว่า “ตัวเองยากจน” เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนเมื่อเดือนมีนาคม 2566 ที่ร้อยละ 43 หรือเทียบเท่ากับครอบครัวชาวฟิลิปปินส์จำนวน 11.3 ล้านครอบครัว และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41 ในการสำรวจเมื่อเดือนตุลาคม 2565 ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 9 ระบุว่าตัวเองไม่ยากจน ลดลงจากร้อยละ 12 และร้อยละ 13 จากการสำรวจในเดือนมีนาคม 2566 และเดือนตุลาคม 2565 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่ไม่สามารถบอกได้ว่าพวกเขาอยากจนหรือไม่ ลดลงเหลือร้อยละ 41 จากร้อยละ 44 ในเดือนมีนาคม และร้อยละ 46 ในเดือนตุลาคมปีที่แล้ว

- ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 60 ระบุว่าสภาพความยากจนของประเทศยังคงเหมือนเดิม ในขณะที่ร้อยละ 21 ระบุว่าดีขึ้น และร้อยละ 17 ระบุว่าแย่ลง

- การเพิ่มขึ้นของความยากจนในการประเมินตนเองเกิดจากการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในเกาะวิซายาสต์และเกาะมินดาเนา ขณะที่มีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกรุงมะนิลา และในพื้นที่อื่นๆ ของเกาะลูซอนมีอัตราค่าที่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามในเกาะมินดาเนาร้อยละ 59 ระบุว่า ครอบครัวตัวเองยากจน (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 45) รองลงมาได้แก่ เกาะวิซายาสต์ที่ร้อยละ 57 (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 37) เกาะลูซอนที่ร้อยละ 46 (ลดลงจากร้อยละ 47) และเมโทรมะนิลาที่ร้อยละ 40 (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 36) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าครอบครัวของตัวเองไม่ยากจน มาจากพื้นที่ในกรุงมะนิลาและส่วนที่เหลือของเกาะลูซอนมากที่สุดที่ร้อยละ 13 (ลดลงจากร้อยละ 18 และร้อยละ 26 ตามลำดับ) รองลงมาได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามในมินดาเนาที่ร้อยละ 7 (ลดลงจากร้อยละ 8) และวิซายาสต์ที่ร้อยละ 1 (ลดลงจาก ร้อยละ 4)

นโยบายภาครัฐ

เศรษฐกิจการลงทุน

แนวโน้มการตลาด

รายงานสินค้าและบริการ

● นอกจากนี้ จากการสำรวจยังพบว่าร้อยละ 15 ของผู้ตอบแบบสอบถามหรือประมาณ 3.9 ล้านครอบครัว ประสบปัญหาความอดอยากในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 ใกล้เคียงกับการสำรวจในเดือนมีนาคม 2566 ที่ร้อยละ 16 แต่ยังคงสูงกว่าร้อยละ 12 จากการสำรวจในเดือนตุลาคม 2565

● ร้อยละ 58 ระบุว่าประสบกับความหิวโหยเพียงครั้งเดียว ในขณะที่ร้อยละ 26 ระบุว่าเกิดขึ้นไม่กี่ปีกี่ครั้ง ร้อยละ 12 ระบุว่ามันเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และร้อยละ 4 ระบุว่าเกิดขึ้นเสมอ โดยเมื่อพิจารณาพื้นที่ต่างๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าครอบครัวของตัวเองประสบกับความหิวโหยมากที่สุดคือ เกาะวิสาياسต์ ที่ร้อยละ 19 (ลดลงจากร้อยละ 26) รองลงได้แก่ มินดาเนา ที่ร้อยละ 15 (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13) และเขตเมโทรมะนิลา ที่ร้อยละ 14 (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10) และส่วนที่เหลือของเกาะลูซอน ที่ร้อยละ 14 (เท่ากับการสำรวจเดือนมีนาคม 2566)

● ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 59 ระบุว่าภาวะอดอยากในประเทศยังคงเหมือนเดิม ร้อยละ 22 ระบุว่าอาการดีขึ้น ขณะที่ร้อยละ 16 ระบุว่าแย่ลง

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Philippine Star

บทวิเคราะห์และข้อคิดเห็น

● ความยากจนยังเป็นปัญหาสำคัญมาอย่างยาวนานสำหรับประเทศฟิลิปปินส์ แม้ว่ารัฐบาลหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมามีต้องการลดอัตราความยากจนของประชากรลง แต่ยังคงไม่ประสบความสำเร็จ โดยข้อมูลจากการสำรวจดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่ายังคงมีชาวฟิลิปปินส์จำนวนมากที่รู้สึกว่าการอดอยากของตัวเองยากจนและมีรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีพ ทั้งนี้ ปัญหาความยากจนของชาวฟิลิปปินส์ส่วนหนึ่งเกิดจากการมีลูกมากและยังส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงานและประชากรล้นชุมชน โดยสาเหตุหลักที่ชาวฟิลิปปินส์ยังคงมีลูกจำนวนมาก เนื่องจากความเชื่อในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกที่มองว่าการทำแท้งและการทำหมันขัดต่อหลักศาสนา นอกจากนี้ ปัญหาประชากรล้นและคนจนเมืองในฟิลิปปินส์ยังส่งผลให้เมืองใหญ่ในประเทศฟิลิปปินส์ต้องเผชิญกับภาวะของการกลายเป็นเมืองเกินระดับ โดยเฉพาะกรุงมะนิลาที่มีประชากรมากเกินกว่าที่จะอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ระบบสังคมและเศรษฐกิจของเมือง ทำให้เกิดกลุ่มคนที่มีรายได้ต่ำจำนวนมากในเมือง มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ตั้งแต่ปัญหาจราจร ปัญหาการขาดแคลนสาธารณสุข ปัญหาที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ ไปจนถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ อย่างไรก็ตาม ฟิลิปปินส์มีการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำและตัวเลขความยากจนลง แต่ปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะลดอัตราความยากจนให้น้อยลงได้ ดังนั้น รัฐบาลฟิลิปปินส์ยังคงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปเศรษฐกิจและลงทุนพัฒนาประเทศในหลายด้าน เช่น การสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายภาครัฐ

เศรษฐกิจการลงทุน

แนวโน้มการตลาด

รายงานสินค้าและบริการ

- ฟิลิปปินส์เป็นหนึ่งในตลาดศักยภาพสำหรับการส่งออกสินค้าของไทย เนื่องจากมีจำนวนประชากรขนาดใหญ่ แม้ว่าชาวฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ยังมีรายได้ไม่มากนักและหลายล้านคนยังคงยากจน แต่ฟิลิปปินส์มีการบริโภคภายในประเทศที่แข็งแกร่ง โดยชาวฟิลิปปินส์ทั่วไปมีพฤติกรรมชอบใช้จ่ายใช้สอยไม่ค่อยเก็บออมเงิน นอกจากนี้ฟิลิปปินส์ยังจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าหลายรายการ เนื่องจากไม่สามารถผลิตได้เพียงพอ กับความต้องการใช้ภายในประเทศ ทำให้เป็นโอกาสในการส่งออกสินค้าจำนวนมากมายังตลาดฟิลิปปินส์ โดยที่ผ่านมการส่งออกสินค้าไทยมายังฟิลิปปินส์สามารถขยายตัวได้ดี และคาดว่าหากรัฐบาลฟิลิปปินส์สามารถแก้ไขปัญหาค่าความยากจนให้ดีขึ้นได้ ก็จะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะทำให้ชาวฟิลิปปินส์มีรายได้และกำลังเพิ่มขึ้นซึ่งจะช่วยส่งเสริมต่อการส่งออกของไทยมายังฟิลิปปินส์ได้รับอานิสงค์ขยายตัวได้มากขึ้นตามไปด้วย

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

29 กันยายน 2566

นโยบายภาครัฐ

เศรษฐกิจการลงทุน

แนวโน้มการตลาด

รายงานสินค้าและบริการ